

κοζυμώσω. 3) Μεταφ. ἢ μετοχ. γλυκοζυμωμένος, ὁ τυχὼν πολλῆς τρυφερότητος, στοργῆς, φροντίδος Κρήτ.: Ἰασμ.

Χαρῶ τη τὴν ἀγάπη σου τὴ γλυκοζυμωμένη,
μέσα 'ς τὰ φύλλα τσῆ καρδιᾶς τὴν ἔχω 'γὼ κλεισμένη.

γλυκοζῶ Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή², 5 Π. Βλαστ., Ἀργώ, 16 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ ρ. ζ ὦ.

Διαβιῶ κατὰ τρόπον εὐχάριστον, τερπνόν, γλυκύν ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ἐκεῖ ἡ ψυχὴ μου ὠρέχτηκε νὰ γλυκοζήσῃ
'ς τὸ μεγαλόπτερο ὄραμα τῆς γῆς τοῦ Πύρρου

Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

Ἀπ' τὸ μαντρί 'ς τὴ ρεματιά, κι ἀπὸ τὴ δρακονέρα
'ς τὰ ξερολίθια, γλυκοζοῦν καὶ πεντοβόλα ἀνθίζον
τὸ ρεῖκι μὲ τὴν κουμαριά.

Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν.

γλυκόζωος ἐπίθ. Κ. Χρηστομ., Κερέν. Κούκλ. 84 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ οὐσ. ζ ὦ ή.

1) Ἐπὶ προσώπου, αὐτὸς τοῦ ὁποίου ὁ βίος εἶναι γ λ υ κ ὶ, εὐφρόσυνος ἐνθ' ἄν. 2) Ἐπὶ χρονικῆς περιόδου, αὐτὴ τὴν ὁποίαν διήγαγέ τις ἡδέως, εὐφροσύνης ἐνθ' ἄν.: Πέρασ' ἄλλη μὲ μέρα, ὥραία καὶ γλυκόζωη, σὰν τίς ἄλλες Κ. Χρηστομ., ἐνθ' ἄν.

γλυκοησκιάζω Α. Μάτεσ. εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 236.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ ρ. ἡ σ κ ι ᾶ ζ ὦ.

Σκιάζω κατὰ τρόπον εὐχάριστον, γλυκύν: Ποίημ.

Ἵς τὴν λαγκαδοῦλα νὰ σέ ἀπιθώσῃ
ποὺ γλυκοησκιάζουν τὰ δυὸ βυζιά,
ὅταν τὸ βλέμμα της νὰ καμαρώσῃ
πῶς μέσ' 'ς τὸν κόρπον της στέκεις λαμπρά.

γλυκοήσκιωτος ἐπίθ. Κ. Παλαμ., Δωδεκάλ. Γύφτ.², 157.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ * ἡ σ κ ι ὦ τ ὶ ὅς < ἡ σ κ ι ὦ τ ὶ ὦ.

Ὁ ἔχων σκιὰν εὐχάριστον, γλυκεῖαν.: Ποίημ.

Μοῦ μιλήσαν γλυκοήσκιωτα | τὰ πλατάνια, τὰ πρινάρια
τὰ γλυκάνθιστα, τὰ κέδρα, | τὰ ὀλοπράσινα πυξάρια.

γλυκότηχα ἐπίρρ. Ν. Ἑστ. 11 (1932), 521.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ οὐσ. ἡ χ ὶ ος.

Τὸ ἡχεῖν κατὰ τρόπον εὐχάριστον, γλυκύν: Οἱ καμπάνες — ἐκτὸς ἀπὸ τίς ὀρθρινές — χτυπάγανε γλυκότηχα καὶ μὲ μουσικὴν ἀρμονία, γιὰ δεύτερη φορὰ.

γλυκότηχος ἐπίθ. Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή², 158 Σ. Παναγιωτόπ. εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 325 Γ. Ψυχάρ., Ἀγν., 75 — Ν. Ἑστ. 11 (1932), 325 γλυκότηχος Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ οὐσ. ἡ χ ὶ ος. Ὁ τύπ. γ λ υ κ ὶ ἡ χ ὶ ος ἐκ τοῦ λογ. τύπ. γ λ υ κ ὶ ος.

Ὁ παράγων εὐχάριστον, γλυκύν ἦχον ἐνθ' ἄν.: Χτυπᾷ τ' ἀφτί του ἄλλο τραγούδι, μαγευτικό, μεγαλόπρεπο, γλυκότηχο, χιλιόφωνο κι ἀρμονικό Γ. Ψυχάρ., ἐνθ' ἄν. Ν' ἀκούσουμε τὸ

γλυκότηχο ψάλσιμο ποὺ σέ κάνει καὶ κλαῖς Ν. Ἑστ., ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Καὶ τὰ νεράκια τ' ἄβαθα, γλυκότηχα, κρύα, καθάρια,
γιὰ νὰ τὰ πιῇς τὰ ἡλιόλαμπρα καὶ τὰ ποτιστικά
Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

Ἄς ἦταν φεγγαρόλουστο ἓνα βράδυ
ν' ἀράξω 'ς τὸ εὐωδατο σου λιμάνι
μὲ μιᾶς κιθάρας τὸ γλυκότηχο χάδι.

Σ. Παναγιωτόπ., ἐνθ' ἄν.

γλυκοθάλασσα ἡ, Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 384.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ οὐσ. θ ᾶ λ α σ σ α.

Ἡ ἡρεμος, γλυκεῖα, γαληνιαία θάλασσα: Ποίημ.

Ἵς τ' ἀγαπητὸ μου Φάληρον ἀργόπλοος τρανοῦσα
νὰ ἰδῶ τὴ γλυκοθάλασσα, τὴ μυριοκυματοῦσα.

γλυκοθάλασσο ἐπίθ. ἐνιαχ. γλυκοθάλασσο Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ οὐσ. θ ᾶ λ α σ σ α.

Ἐπὶ ἀτμοπλοίου, τὸ εὐπλουν, τὸ εὐσταθές, τὸ ἐξασφαλίζον γλυκὴν θαλάσσιον ταξίδι: Εἶναι γλυκοθάλασσο πατόρι. Πβ. κ α λ ο θ ᾶ λ α σ σ ο ς, κ α λ ο τ ᾶ ξ ἰ δ ο ς.

γλυκοθανατῶ Κύπρ. — Χ. Παλαίς., Συλλ. Κύπρ. ποίημ., 181 γλυκοθανατῶ Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ ρ. θ α ν α τ ὦ.

Ἀποθνήσκω μὲ ἡρεμον, γλυκύν, ἀνώδυνον θάνατον ἐνθ' ἄν.: Τὰ κρίματα πῶκαρι δὲ θὰ δ' ἀφήσ' νὰ γλυκοθανατήσ' Ἰμβρ. Ὅποιους δέρειν δ' μάννα τ', δὲ γλυκοθανατεῖ αὐτόθι. || Ποίημ.

Βέβαιος εἶμαι, πίστευσε, κόρη, κι ἂν σ' ἀπατήσω,
νὰ μὲν μ-μ' ἀφήσῃ ὁ Θεὸς νὰ γλυκοθανατήσω

Χ. Παλαίς., ἐνθ' ἄν.

γλυκοθέρι τό, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ οὐσ. θ ἑ ρ ο ς. Πβ. σ ι τ α ρ ο θ ἑ ρ ι, κ ρ ι θ α ρ ο θ ἑ ρ ι, π ρ ω τ ο θ ἑ ρ ι.

Ὁ γλυκύς, ὁ παρέχων τέρψιν θερισμός, καθ' ὅσον εὐχάριστος, εὐκόλος: Παιχνίδια 'ς τὸ θέρος τοῦ σιταριοῦ ἰδίως, ποὺ εἶναι γλυκοθέρι, ὑπάρχουν πολλά.

γλυκοθυμᾶμαι ἐνιαχ. γλυκοθ-θυμᾶμαι Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ ρ. θ υ μ ᾶ μ α ι.

Ἐνθυμοῦμαι, ἀναπολῶ κάτι εὐχαρίστως: Ἰασμ.

Ἐβ' ἀγαπῶ τὸν κεμιστή, ὄντας βραχῇ τσ' ἀλλάξῃ,
ποὺ θὰ μὲ γλυκοθ-θυμηθῇ νὰ βαριαναστενάξῃ
(κεμιστής = γεμιτζής, ναύτης).

γλυκοθύμητος ἐπίθ. Ι. Ζερβ., Τραγούδ., 8. 15 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο θ υ μ ο ῦ μ α ι.

Αὐτὸς τὸν ὁποῖον εὐχαρίστως ἐνθυμεῖται τις ἐνθ' ἄν.: Γλυκοθύμητη ἡ μέρα τοῦ ἐρχομοῦ Λεξ. Δημητρ. Γλυκοθύμητο ταξίδι αὐτόθι.

γλυκόθυμος ἐπίθ. Μ. Τσιριμώκ., Σονέττ., 75.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ οὐσ. θ υ μ ὶ ο ς.

Ὁ προκαλὼν ψυχικὴν εὐχαρίστησιν, τέρψιν: Ποίημ.

Κι ὁμως γιὰ μένα βάλσαμο ἡ ἀγάπη 'ς τὴν ψυχὴ μου
καὶ σὰ καημὸς γλυκόθυμος.

